

med Ministeren om en Afdeling af Finantsloven. Saaledes se de Herrer, at det ikke er retfærdigt at vælte Skylden for saadanne Forsinkelser over paa eet Sted. Der er Mange, der maa høre Ansvarer i saa Henseende, og forøvrigt bebrejder jeg ikke Noget, at de have sinket Arbejdet. Det kan meget godt være, at det dog har været heldigt, navnlig hvad dette sidste Punkt angaar, at der var en vis Tid til at overveje Sagen; maaske der netop derved er opnaaet en bedre Overenskomst. Jeg kan ikke slutte, uden at gjøre den Bemærkning, at det ærede Medlem havde en saa overordentlig Tillid til den nuværende Finantsminister; dette har jeg ogsaa, men det forekommer mig dog, at det ærede Medlem gik lidt vel vidt i det Hele. Skulde jeg angive det Indtryk, hans Udtalelser gjorde paa mig, var det nærmest dette, at han syntes, at et Normalbudget dog maatte være det Rigtigste; det var dette, der gik nemmest fra Haanden, man kunde jo saa godt stole paa Ministrene, paa deres Behandlingsmaade, deres Beliville i mange forskellige Retninger, paa deres økonomiske Sands, og Rigsdagen behøvede derfor ikke at se hver enkelt Post saa meget efter. Ja, det er ganske vist, denne Maade kunde man ogsaa gaa frem paa, men saa synes jeg ogsaa, at vi ligesaa godt kunde lade være at holde Rigsdag. Jeg har ikke villet tilbageholde disse Ytringer, uagtet jeg finder, at man meget godt kunde have ladet denne Forvaansning dø hen, og at Rigsdagen kunde have haaret det Håb, der fra visse Sider kastes paa den i denne Anledning, og at man ikke havde behøvet at opholde Forhandlingerne her i Thinget med den Slags umodne Betragtninger.

Th. Nielsen: Med Tilladelse af det ærede Medlem, som sidder ligeoverfor mig, det ærede Medlem for Bogen (S. M. Petersen), — jeg haaber at faae den — skal jeg fremføre nogle faa korte Bemærkninger. Jeg har iøvrigt en anden Mening om Folkets Duffer end det ærede Medlem, og det kan være, at jeg har haft en ligesaa god og rig Leilighed til at færdes blandt Befolkningen som det ærede Medlem, men det var iøvrigt ligeoverfor den høitæredede Minister, at jeg havde et Par

Bemærkninger at gjøre. Den ærede Minister bestred ikke, saavidt jeg forstod ham, mine Talopgivelses angaaende Balancen, men han tilføiede, at, naar jeg havde sagt, at Skattebyrden nu var storre, var dette ikke Tilfældet, men snarere det Modsatte. Jeg har heller ikke sagt, at Skattebyrden var storre. Det er muligt, at Ministeren har Ret, og jeg kan gjerne være forvisset om, at han har Ret i, at Værdierne ere forøgede i storre Grad, end Skattebyrden er stegen. Jeg sagde kun, at den større Fattigheds og flere Ting syntes at pege hen paa, at den ialtsald ikke var formindsket for de Fattiges og mindre Bemidlede Vedkommende, og det tror jeg fremdeles, men at Skattebyrden ikke er stegen i Forhold til Værdierne, er nok muligt. Den ærede Minister bemærkede fremdeles, at jeg, siden jeg fandt Balancen saa mørk, maatte være den Sidste til at formindke Formuen, og sandsynligvis sigtede han derved til Anslaget af de jydskke Sernbaner. (Finantsministeren: Nei! — Verg: Til Indkomstkatten!) Jeg har bemærket i mit Foredrag, at det sidste Ar netop viste en Forbedring, og jeg har desuden ikke det Mindste at indvende imod en Indkomst netop for ret at vise de Værdier, som den ærede Minister omtalte. Jeg tror tværtimod, at en Indkomst vil være den Bøi, ad hvilken vi bedst kunne vælte Befolkningen i visse Henseender. Det er en meget vækkende Skat og en Bøi, ad hvilken de mindre Bemidlede bør kunne faa Diet op for, at de i Grunden ikke fortrædages.

Sylv. Jørgensen: Jeg skal ikke trætte Thinget længe. Jeg føler Trang til overfor de modstridende Meninger, der ere komne til orde om, hvorvidt det var rigtigt ved Finantslovens første Behandling at høre Udtalelser fra den ene og den anden Side eller ikke, da at udtale, at jeg ubetinget slutter mig til dem, som tro, at det er rigtigt, at der kommer Udtalelser frem fra forskellige Sider. Jeg skal for mit Vedkommende som Bekræftelse derpaa tilføie, at jeg med stor Interesse har hørt paa de Udtalelser, der ere komne frem fra forskellige Sider, saavel de, hvormed jeg kunde samstemme, som de, hvormed jeg ikke